

Ár 2019, miðvikudaginn 3. júlí 2019, er dómþing haldið í Dómstóli ÍSÍ að Austurvegi 3, Selfossi af settum dómara Ólafi Björnssyni hrl á Selfossi.

Fyrir er tekið málið nr. 6/ 2019

Kærandi:

Nafn: Amanda Marie Ágústsdóttir
Kennitala: 190190-3150
Heimilisfang: Njörvasundi 23, 104 Rvk.

Kærði:

Nafn: Þríþrautarsamband Íslands
Kennitala: 640215-0700
Heimilisfang: Engjavegi 6, 104 Rvk.

Meðkærði:

Nafn: Hákon Hrafn Sigurðsson
Kennitala: 0803745859
Heimilisfang: Faxahvarf 3, 203 Kópavogur

og kveðinn upp svohljóðandi

DÓMUR:

Þann 17. maí sl. barst Íþróttadómstól Íslands kæra frá Amanda Marie Ágústsdóttir ásamt gögnum. Málinu var úthlutað til undirritaðs dómara 21. maí sl. Ákveðið var að málið yrði flutt skriflega, og gerðu aðilar ekki athugasemd við það. Kærðu sendu greinargerð til dómsins dags. 31. maí sl. ásamt gögnum. Var hún svo send kæranda, og gafst henni þá tækifæri á að senda inn greinargerð, sem hún sendi dómnum 4. júní sl. ásamt viðbótargögnum. Í framhaldinu gafst kærðu tækfæri að gera athugasemdir við framkomna grg. kæranda, og skiluðu þeir greinargerð og gögnum 13. júní sl., en frekari gögn bárust ekki.

Dómkröfur kæranda:

Aðalkröfur:

1. Að ákvörðun kærða um að hafna beiðni kæranda um að vera skráð til keppni í 2019 Cholpon-Ata ASTC Sprint Triathlon Asian Cup and Central Asian Championships verði afturkölluð og að kærði skrái kæranda tafarlaust til keppni.

2. Að meðkærði verði áminntur fyrir framgöngu sína í þessu máli og að virða ekki trúnað við kæranda.
3. Að kærði veiti kæranda aðgang að fundargerðum sínum fyrir árin 2016, 2017, 2018 og 2019.

Málavextir og málsástæður kæranda:

Kærandi segist hafa sótt um að fá að keppa í 2019 Cholpon-Ata ASTC Sprint Triathlon Asian Cup and Central Asian Championships í samráði við þjálfara sinn. Hún sótti um í tölvupósti þann 13.04.2019 til kærða. Eftir nokkur samskipti aðila og þjálfara kæranda hafnaði kærði síðan beiðni kæranda skriflega í tölvupósti þann 14.5. 2019 m.a. með vísan til þeirra krafna sem gerðar eru til keppenda , m.a. tímatakmarkunum í afreksstefnu, en kærandi segir, m.a. eftir samtal við Danska Þríþrautarsambandið, að þessi takmörk sem kærði miðar við, eiga einungis við þá sem vilja keppa í afmörkuðum landsliðsverkefnum eins og World Triathlon Series. Þau eigi ekki við einstaklinga sem vilja keppa í smærri Elite keppnum og fá þeir sem vilja að gera það.

Telur kærandi að kærði hafi mismunað sér og öðrum keppendum, með þeim hætti að að kæranda er neitað að keppa í lítilli Elite keppni á meðan annar keppandi, Sigurður Örn Ragnarsson hafi ítrekað fengið að keppa í stærri keppnum áður en hann náði tímatakmarkum kærða. Kærandi telur kærða mismuna sér að því leiti að ætlast er til að hún nái ákveðnum tímatakmarkum meðan litið er framhjá því hjá öðrum keppendum, og vísaði hún til nokkura gagna þar um, m.a. útprentun af keppnisráð af heimasíðu ITU. Vísar kærandi til þess að hún hafi viðurkenndan þjálfara , Vincent Beltrán, sem sé mikilsvirtur innan alþjóðahreyfingarinnar auk þess sem hann hafi kennt á þjálfaranámskeiðum á vegum ITU (International Triathlon Union) sem þjálfarar á vegum kærða, þar á meðal kærandi hafa sótt.

Kærandi telur sig hafa sætt grófri mismunun sem eigi sér rætur í persónulegri skoðunum einstakra stjórnarmanna kærða vegna deilna á milli aðila sem áttu sér stað árið 2018 og láti það aftra sér í að vinna að framgangi þríþrautar á Íslandi samkvæmt 3.gr laga Þríþrautarsambands Íslands.

Kærandi telur kærða hafa brotið á I. lið 4. gr laga ÍSÍ með því að halda ekki upp jöfnum viðmiðum fyrir alla keppendur, ásamt því að hafa brotið 1. tl. siðareglna ÍSÍ og a. lið 1. tl. hegðunarviðmiða ÍSÍ fyrir stjórnarmenn og starfsfólk.

Kærandi telur að kærði hafi einnig valdið þríþrautarhreyfingunni á Íslandi álitshnekki með framkomu sinni sem er orsökun af persónulegri skoðun einstakra stjórnarmanna kærða á kæranda og meðkærði hafi brotið trúnað með því að ræða gamlar deilur á milli aðila við þjálfara kæranda sem hafði enga aðkomu að því sem þær litu að. Með því sýndi meðkærði að störf hans er snéru að kæranda voru ekki unnin að heilindum og háttvísi ekki höfð að leiðarljósi við.

Kærandi bendir einnig á að fullyrðing meðkærða um að kærandi ætli sér ekki að keppa í þríþraut á Íslandi sé málinu óviðkomandi enda sé ekki gerð krafa um það í afreksstefnu kærða. Kærandi telur þetta brjóta a. lið. 4 tl. 1. mgr. 35. gr laga ÍSÍ og trúnaður kæranda við kærða hafi ekki

verið virtur sem brýtur 2. tl Siðareglna ÍSÍ, auk þess sem þetta brjóti 229. gr almennra hegningarlaga og 1. mgr. 71. gr Stjórnarskrár Lýðveldisins Íslands.

Þá telur kærandi að sú ákvörðun kærða um að öðrum stjórnarmönnum kærða hafi ekki verið veittur aðgangur að gögnum úr tölvupóstsamskiptum við þjálfara kæranda, feli í sér brot gegn b. lið 3. tl hegðunarviðmiða ÍSÍ fyrir stjórnarmenn og starfsfólk.

Kærandi telur kærða hafi verið óheimilt að hafna beiðni sinni um að vera skráð í áðurnefnda keppni enda hafi þeir leyft öðrum keppenda að keppa í sambærilegum og stærri keppnum ítrekað án þess að hann hafi náð tímatakmörkum í afreksstefnu kærða.

Samkvæmt tölvupósti sem kærði sendir kæranda þann 17.5.2019 kemur fram að kærði hafi verið stofnað sem sérsamband 2016 og að tímatakmörk samkvæmt afreksstefnu hefðu verið sett 2017. Þar heldur kærði því einnig ranglega fram að Sigurður hafi verið búinn að ná tímatakmörkum þegar hann keppti þar sem keppnirnar sem um ræðir og hann keppti í það ár voru haldnar 24. júní og 6. ágúst árið 2017, eða áður en hann náði tímatakmörkum þann 19. ágúst árið 2017. Einnig segir í sama pósti að ákvarðanir séu teknar byggðar á núverandi formi keppenda, sem er í mótsögn við fyrri fullyrðingar um tímatakmörk og rök og gögn þjálfara kæranda hunsuð algjörlega.

Kærandi vísar til Söru Cushing, stjórnarmanns í kærða um að tímatakmörkin væru viðmið og þau leyfðu Sigurði að fara vegna þess að hann væri hraðasti karlkyns keppandinn sem við ættum.

Kærandi bendir á að hún hafi fengið leyfi til að keppa í sambærilegri keppni í fyrra eftir að hafa náð mjög góðum árangri í Ólympískri þríþraut í AJ Bell Triathlon í Leeds þann 09.08.2018. Kærði hafi ákveðið eftir þennan árangur að leyfa kæranda að spreyta sig í ETU keppni í Litháen í ágúst það ár. Kærandi telur að það búi aðrar ástæður að baki höfnunar á beiðni hennar nú en bara faglegar, þ.e. deilum kæranda við kærða árið 2018 og samskiptum þar um, þar sem meðkærði brjóti trúnað og ræðir deilur aðila við þriðja mann að fyrra bragði.

Einnig telur kærandi að miðað við hversu fáir Íslendingar hafi sýnt því áhuga að keppa í keppnum á vegum ITU/ETU sé kærði að vinna gegn framgangi þríþrautar á Íslandi með því að hefta aðgang þeirra sem vilja keppa í þeim keppnum og safna reynslu og þekkingu sem hreyfingin á Íslandi myndi njóta góðs af.

Kærandi óskaði þess að horft yrði til þess við málsmeðferð að frestur til að skrá hana til keppni er til 30. maí 2019.

Sjónarmið kærða, Þríþrautarsambands Íslands:

Greinargerð kærða barst dómstólnum 31.05. 2019.

Dómkröfur kærðu: Báðir kærðu gera eftirfarandi kröfur:

Aðallega að kröfum kæranda verði vísað frá dómi. *Til vara* að kröfum kæranda verði hafnað. Í báðum tilvikum krefjast kærðu málskostnaðar úr hendi kæranda.

Málavextir að mati kærðu: Mál þetta varðar ákvörðun kærða um að hafna beiðni kæranda um að skrá sig til keppni í 2019 Cholpon-Ata ASTC Sprint Triathlon Asian Cup and Central Asian Championship. Að öðru leyti vísar kærði til málavaxtalýsingar eins og þeir birtast í málgögnum, og lýst er nánar í samhengi við einstakar málsástæður kærðu. Málavaxtalýsingu í kæru og einstökum fullyrðingum kæranda er mótmælt að því leyti sem fer í bága við málavaxtalýsingu og málatilbúnað kærðu.

IV. Málsástæður og lagarök kærðu:

Aðalkrafa kærðu, er að kröfum kæranda verði vísað frá dómi, hvort heldur í heild eða að hluta.

Kærðu byggja *í fyrsta lagi* á því að dómkröfur í kæru uppfylli ekki skilyrði laga ÍSÍ, sbr. einkum 36. gr. laganna („Dómsniðurstöður“). Kærðu telja ljóst að allar þrjár dómkröfur í kæru málsins *hljóði ekki á neina af þeim dómsniðurstöðum* sem dómstóll ÍSÍ getur kveðið á um í dómi samkvæmt 36. gr. laga ÍSÍ. Í ákvæðinu er þannig ekki gert ráð fyrir því að dómstóllinn geti mælt fyrir um „afturköllun“ ákvarðana sérsambanda eða gert sérsambandi að skrá þátttakanda til keppni, sbr. 1. dómkröfu kæranda. Í 36. gr. laga ÍSÍ er heldur ekki ráðgert að dómstóll ÍSÍ geti „áminnt“ stjórnendur sérsambanda, sbr. 2. dómkröfu, eða gert sérsamböndum að veita kæranda máls aðgang að gögnum á borð við fundargerðir frá fundum stjórnar, sbr. 3. dómkröfu. Þar sem allar kröfur kæranda eru þessu marki brenndar, þ.e. að þær lúta ekki að neinu þeirra atriða sem talin eru upp í 36. gr. ÍSÍ, þá telja kærðu óhjákvæmilegt að vísa málinu frá dómi.

Kærðu byggja *í öðru lagi* á því að kæra og form hennar uppfylli ekki skilyrði laga ÍSÍ, þar á meðal um skýrleika málatilbúnaðar, sbr. einkum 26. gr. laga ÍSÍ. Þannig er ekki ljóst við hvaða röksemdir hver og ein dómkrafa kæranda er studd og er kærðu þannig gert örðugt um vik að grípa til viðhlítandi varna. Til dæmis eru 2. og 3. krafa kæranda engum haldbærum lagarökum studdar, og er alls óljóst og óvíst á hvaða lagagrundvelli þær ættu að ná fram að ganga. Leiða þessir annmarkar einnig til frávísunar að mati kærðu.

Að auki vekja kærðu athygli á því að frestur til skráningar í umrædda keppni í Kyrgyzstan rann út 30. maí 2019, sbr. niðurlag röksemdakafila kæru. Því má færa rök fyrir því að kæranda skorti við svo búið lögvarða hagsmuni af úrlausn kæruefnisins, a.m.k. að hluta, en lagt er í mat dómstóls ÍSÍ hvort þetta leiði til frávísunar.

B. Varakrafa kærðu: Verði málinu ekki vísað frá dómi í heild eða að hluta, sbr. aðalkröfu, krefjast kærðu þess til vara að kröfum kæranda verði hafnað. Málsástæðum og röksemdum kæranda er mótmælt. Málavaxtalýsingu kæru er einnig mótmælt að því leyti sem hún fær ekki stoð í gögnum málsins.

(i) Um fyrstu dómkröfu kæranda: Í þessari dómkröfu krefst kærandi þess að „ákvörðun kærða um að hafna beiðni kæranda um að vera skráð til keppni í 2019 Cholpon-Ata ASTC Sprint

Triathlon and Central Asian Championships verði afturkölluð og að kærði skrái kæranda tafarlaust til keppni.“ Þess skal getið að umrædd keppni er haldin í Kyrgyzstan.

Kærði hafnar ofangreindri dómkröfu kæranda, enda telur kærði umdeilda ákvörðun sína um að hafna umræddri beiðni kæranda vera lögmæta og reista á gildum og málefnalegum rökum, sbr. nánari umfjöllun hér síðar.

a. Helstu atvik: Forsaga umþrættar ákvörðunar kærða birtist m.a. í framlögðum tölvubrúfasamskiptum við kæranda og þjálfara hennar, og vísast til þeirra. Meginatriði þeirra samskipta eru þau að með tölvubrúfi 13. apríl 2019 upplýsti kærandi að hún hefði á síðasta keppnistímabili þjáðst af ofþjálfun (e. adrenal fatigue) og þurft að gera hlé á æfingum. Kærandi hefði minnkað við sig æfingar, breytt um mataræði og skipt um þjálfara. Þjálfarinn hefði valið umrædda keppni fyrir kæranda. Þjálfarinn hefði verið upplýstur um aðdragandann og myndi setja sig í samband við kærða ef með þyrfti. Með tölvubrúfi 17. apríl 2019 óskaði Hákon Jónsson starfsmaður kærða, eftir upplýsingum um þjálfara kæranda. Það athugast að meðkærði í máli þessu er Hákon Hrafn Sigurðsson, gjaldkeri stjórnar kærða.

Með tölvubrúfi meðkærða 26. apríl 2019 til þjálfara kæranda, Vicent Beltran, var óskað eftir rökstuðningi frá þjálfaranum fyrir vali á umræddri keppni í Kyrgyzstan fyrir kæranda. Í tölvubrúfinu var m.a. bent á að kærandi hefði á síðasta ári (2018) skráð sig í þrjár ETU keppnir en einungis lokið einni þeirra, þar sem kærandi kláraði síðust af átta keppendum. Þá var bent á í tölvubrúfinu að á síðasta ári hefðu einungis níu keppendur keppt í umræddri keppni í Kyrgyzstan og þar af hefðu einungis þrjár verið á heimslista ITU. Því var þeirri spurningu beint til þjálfarans hvers vegna umrædd keppni hefði orðið fyrir valinu.

Með tölvubrúfi þjálfara kæranda 29. apríl 2019 færði þjálfarinn rök fyrir vali sínu á umræddri keppni fyrir kæranda. Lýsti þjálfarinn því m.a. að hann hefði starfað með kæranda í tvo mánuði. Hann teldi kæranda hafa tekið framförum og að umrædd keppni hentaði kæranda vel. Færði þjálfarinn nánari rök fyrir þeirri skoðun í sjö liðum í tölvubrúfinu. Vísaði hann m.a. til þess að þátttaka í keppnum væri nauðsynleg til að öðlast reynslu, en í því sambandi væri verulegur munur á því að keppa innanlands og erlendis.

Með tölvubrúfi meðkærða f.h. kærða 2. maí 2019 var þjálfaranum þakkað fyrir upplýsingarnar og tekið fram að þær myndu nýtast þegar kærði tæki ákvörðun um beiðni kæranda um skráningu í umrædda keppni í Kyrgyzstan. Meðal annars var bent á það í tölvubrúfinu að kærði hefði skráð kæranda í þrjár keppnir árið 2018, og það þrátt fyrir að kærandi hefði þá ekki staðist tímaviðmiðanir sem fram koma í afreksstefnu kærða fyrir ITU og ETU keppnir. Kærandi hefði þó einungis tekið þátt í einni þessara keppna. Í tölvubrúfinu var enn fremur tekið fram að kærði væri reiðubúinn til að gefa kæranda annað tækifæri ef hún sýndi framfarir. Á hinn bóginn hefði kærandi í vikunni áður (apríl 2019) hlaupið 5 km keppnishlaup á tímanum 21:42 sem væri ekki bættur tími frá því árið áður (2018). Kærandi hefði jafnframt tilkynnt kærða í tölvubrúfi 15. ágúst 2018 að hún myndi ekki taka þátt í keppnum á Íslandi og að þátttaka hennar í keppnum hefði verið takmörkuð. Því væri torvelt fyrir kærða að fylgjast með framförum hjá kæranda. Í framangreindu ljósi var þjálfari kæranda beðinn um að gefa gleggri upplýsingar um tíma og framfarir kæranda, til að auðvelda kærða að taka afstöðu til beiðni kæranda.

Með tölvubréfi sama dag, 2. maí 2019, sendi þjálfarinn upplýsingar m.a. um tíma kæranda í hlaupi og áreynslupróf í hjólreiðum frá janúar og apríl sama ár, sem þjálfarinn kvað sýna framfarir hjá kæranda. Í kjölfarið og með hliðsjón af framkomnum upplýsingum var beiðni kæranda tekin til frekari skoðunar hjá kærða, en þjálfarinn fylgdi erindinu frekar eftir með tölvubréfum 8. og 13. maí 2019.

Með tölvubréfi meðkærða f.h. kærða 14. maí 2019 var kæranda tilkynnt að kærða væri ekki unnt að skrá kæranda í umrædda keppni fyrr en kærða hefðu borist staðfestar upplýsingar (e. verified information) sem sýndu fram á að kærandi stæðist viðmiðanir kærða um lágmarkstíma í ITU/ETU keppnum, sbr. afreksstefnu kærða, sem ættu við umrædda keppni í Kyrgyzstan. Var á það bent í tölvubréfinu að tímar þátttakanda, sem miðað væri við í þessu sambandi, þyrftu að stafa frá löglega mældum keppnum (e. legally measured events) þannig að kærða væri kleift að sannreyna þá.

Með tölvubréfi 17. maí 2019 brást kærði við framkomnum fyrirspurnum kæranda um atriði sem kærandi hafði kallað eftir frekari skýringum á. Var þar m.a. útskýrt nánar hvers vegna kærða væri ekki unnt að skrá kæranda í umrædda keppni, og m.a. bent á það að kærandi hefði ekki veitt kærða upplýsingar um tíma úr löglega mældum keppnum í hlaupi og sundi sem stæðust lágmarksviðmiðanir í afreksstefnu kæranda

b. Sjónarmið aðalkærða: Aðalkærði, hafnar kröfunni enda telur kærði hana ekki eiga við rök að styðjast. Kærði vísar til þess að sérsambönd ÍSÍ skulu hafa mótaða afreksstefnu sem uppfyllir leiðbeinandi ramma ÍSÍ fyrir afreksstefnur. Í afreksstefnu sérsambands skal m.a. fjallað um skilgreiningar á afrekum. Kærði, Þríþrautarsamband Íslands, er ungt samband sem stofnað var 2016. Kærði hóf fljótlega vinnu við afreksstefnu sína og lágu drög að henni fyrir vorið 2017. Þá þegar hafði einn keppandi keppt á alþjóðlegu móti sem er á dagskrá ITU (triathlon.org). Um vor og sumar 2017 kepptu tveir keppendur fyrir Ísland á alþjóðlegum mótum á dagskrá ITU (triathlon.org). Um sumarið 2017 voru sett inn viðmið um *lágmarkstíma* í sundi og hlaupi fyrir einstaklinga sem vildu taka þátt í mótum á dagskrá ITU (triathlon.org) og íslensku afreksfólki gefið tækifæri á að laga sig að umræddum viðmiðum. Tveir einstaklingar gerðu það sumarið 2017, (annar þeirra er Sigurður Örn Ragnarsson sem kærandi vísar til í kæru.).

Í afreksstefnu kærða 2017 kemur fram að viðmiðunartímar séu eftirfarandi í karla- og kvennaflokki (feitletruðu tímarnir miðast við annars vegar 10 km hlaup og 1500m sund). Þess skal getið að þótt rætt sé um „lágmarkstíma“ í afreksstefnunni, má allt eins kalla þá „hámarkstíma“, enda er miðað við að keppendur séu *undir* umræddum tímum í þeim íþróttagreinum sem um ræðir, til að þeir standist viðmið afreksstefnunnar.

Hlaup karlar: 5 og 10 km: 16:00 og 32:50 og **33:15 sem lágmark**

Hlaup konur: 5 og 10 km: 18:40 og 38:10 og **39:30 sem lágmark**

Sund karlar: 800 m / 1500 m sundlaug): 9:20 og 17:50 og **18:30 sem lágmark**

Sund konur: 800 m / 1500 m sundlaug): 9:50 og 18:30 og **19:40 sem lágmark**

Hvað framangreinda viðmiðunartíma snertir, þá er heimilt að flytja tíma milli íþróttagreina (hlaup/sund) upp að ákveðnu marki, eftir því sem nánar er kveðið á um í afreksstefnu kærða frá

2017. Dæmi: Í hlaupi karla (10 km) er viðmiðið 32:50, en 33:15 nægir ef sundtími viðkomandi er 25 sekúndum undir lágmarkstíma í sundi (1500 m), þ.e. samanlagður sund- og hlaupatími er betri en lágörkin í sundi og hlaupi. Í því tilviki (10 km hlaup og 1500 m sund) má m.ö.o. flytja 25 sekúndur á milli keppnisgreina. Í 5 km hlaupi og 800 m sundi má flytja allt að 15 sekúndur milli keppnisgreina með þeim hætti sem að framan greinir. Það athugast að ofangreindir viðmiðunartímar afreksstefna kærða voru birtir 24. ágúst 2017.

Framangreindir tímar afreksstefnunnar eru sem fyrr segir til viðmiðunar. Hvað varðar beiðni kæranda 13. apríl 2019 um skráningu í keppnina í Kyrgyzstan, taldi kærði á hinn bóginn ekki efni til að víkja frá viðmiðunartímum hvað kæranda snertir og því var beiðni kæranda hafnað. Fyrir það fyrsta veitti kærandi ekki fullnægjandi upplýsingar um tíma sína (hlaup og sund) úr löglega mældum keppnum, og sýndi kærandi því ekki fram á að hún stæðist viðmiðunartíma afreksstefnu kærða, sbr. rökstuðning ákvörðunar kærða frá 14. maí 2019. Við mat á beiðni kæranda, þ.m.t. því hvort efni væru til að víkja frá framangreindum viðmiðunartímum í afreksstefnu kærða, var einnig litið til þess að kærandi hafði áður sótt um (1. júní 2018) að vera skráð í tvær keppnir sem báðar voru í Eystrasaltslöndunum. Kærandi tók þátt í þeirri fyrri og hafnaði þar í síðasta sæti af átta keppendum, en dró til baka skráningu í síðari keppnina áður en hún hófst. Síðar á sama ári sótti kærandi um að taka þátt í þriðju keppninni sem haldin var 8. september 2018 í Valencia en í þá keppni mætti kærandi ekki og boðaði ekki forföll fyrirfram. Telur kærði að það framferði kæranda hafi ekki verið til þess fallið að bæta orðspor kærða nema síður sé.

Tekið skal fram að kærði heimilaði kæranda að skrá sig í ofangreindar þrjár keppnir árið 2018 *jafnvel þótt kærandi stæðist þá ekki tímaviðmiðanir samkvæmt afreksstefnu kærða frá 2017*. Bestu tímar kæranda voru þá 67 sekúndur yfir viðmiðunartíma í 800m sundi og 121 sekúndur yfir viðmiðunartíma í 5 km hlaupi (tímar frá apríl-maí 2018 í löglega mældum keppnum).

Að öðru leyti en lýst er að framan virðist þátttaka kæranda í keppnum í hlaupi og sundi hafa verið af skornum skammti undanfarin misseri. Umrædd keppni í Kyrgyzstan, sem kærandi óskaði eftir að vera skráð í, getur heldur ekki talist hátt metin, en á síðasta ári kepptu einungis níu keppendur í henni og þar af voru einungis þrjár keppendur á heimslista ITU. Þá telur kærði að upplýsingagjöf frá þjálfara kæranda, sem unnið hafði með henni í tvo mánuði á þeim tíma, geti ekki talist bæta úr skorti á upplýsingum frá kæranda, þ.e. um tíma kæranda úr löglega mældum keppnum í hlaupi og sundi sem eru undir viðmiðunartímum afreksstefnu kærða frá 2017.

Með hliðsjón m.a. af framansögðu telur kærði ljóst að kærandi hafi ekki getað bundið væntingar við að vera skráð í umrædda keppni í Kyrgyzstan, og að kærði myndi þannig víkja frá viðmiðunartímum í afreksstefnu í fjórða sinn í tilviki kæranda. Í þessu ljósi getur kærandi heldur ekki talist eiga rétt á að vera skráð í keppnina, þvert gegn rökstuddri og málefnalegri ákvörðun kærða, þannig að lagaskilyrði séu til að fallast á fyrstu dómkröfu kæranda.

Í kæru er sérstaklega getið um keppandann Sigurð Örn Ragnarsson og því haldið fram að hann hafi ekki náð fyrrgreindum lágmarkstíma.

Kærði hafnar sjónarmiðum kæranda sem lúta að samanburði við nefndan Sigurð Örn. Fyrir liggur að samanlagður sund- og hlaupatími Sigurðar er rúmlega 7 sekúndum undir lágmarks viðmiðunartíma samkvæmt afreksstefnu kærða. Þannig var tími Sigurðar í 800 m sundi 8:53.36 í IMOC (Icelandic Masters Open Championships) sem haldin var 6. maí 2017, eða rúmlega 26 sekúndum undir lágmarki (**fskj. nr. 15**). Þá var tími Sigurðar í 10 km hlaupi 33:09 í Reykjavíkumaraþoni 19. ágúst 2017, eða 6 sekúndum undir lágmarki

Samtals keppti Sigurður Örn í þremur keppnum á erlendri grundu árið 2017. Tvær þeirra fóru fram 24. júní 2017 og 6. ágúst 2017. Eftir að lágmarks viðmiðunartímarnir í afreksstefnu kærða höfðu verið birtir 24. ágúst 2017, stóðst Sigurður Örn viðmiðunartímana, og keppti hann svo í þriðju keppninni 2. september 2017. Sigurður Örn keppti einnig 24. mars 2018 og hafði þá líka staðist viðmiðunartíma afreksstefnu kærða.

Í framangreindu ljósi er því hafnað að kæranda, sem hefur þrisvar áður (2018) verið heimilað að skrá sig í keppnir án þess að uppfylla viðmiðunartíma afreksstefnu kærða, hafi verið mismunað af hálfu kærða, enda eru tilvik kæranda og Sigurðar Arnar, sem er fremsti keppandinn í þríþraut á Íslandi í flokki karla, alls ósambærileg eins og fyrrgreind umfjöllun ber með sér.

Þá á tilvísun kæranda til keppandans Fannars Arnar Heiðusonar ekki við, en Fannar Örn keppir í ungmennaflokki (18-19 ára) og þar gilda engir lágmarks viðmiðunartímar samkvæmt afreksstefnu kærða. Í U23 eru keppendur á aldrinum 20-23 ára sem kærandi virðist telja að sé það sama og Elite flokkur. Svo er ekki, þar sem U23 er sérstakur ungmennaflokkur, og þar fyrir utan keppir Fannar Örn í næsta flokki fyrir neðan U23.

Með vísan til framanritaðs og gagna málsins, ber að hafna fyrstu dómkröfu kæranda.

(ii) Um aðra dómkröfu kæranda : Í þessari dómkröfu krefst kærandi þess að „meðkærði verði áminntur fyrir framgöngu sína í þessu máli og að virða ekki trúnað við kæranda“. Meðkærði, og raunar kærðu báðir, hafna þessari dómkröfu og er þar vísað til málsatvikalýsingar og sjónarmiða kærða varðandi fyrstu dómkröfu kæranda hér að framan, sem meðkærði gerir að sínum að breyttu breytanda. Með vísan til þeirrar umfjöllunar telja kærðu engin efni standa til að meðkærði verði „áminntur“.

Hvað þessa dómkröfu varðar skal einnig haft í huga að meðkærði kom fram fyrir hönd kærða og stjórnar kærða í samskiptum við kæranda, en meðkærði er gjaldkeri stjórnar kærða. Í því ljósi verður ekki séð að meðkærði geti persónulega átt aðild að málinu eða að unnt sé að beina sjálfstæðum dómkröfum að meðkærða, hvað sem öðru líður. Ætti því í raun réttir að hafna kröfum á hendur meðkærða eða vísa þeim frá dómi, þegar af þeirri ástæðu að meðkærði á ekki sjálfstæða aðild að málinu.

Meðkærði, og raunar kærðu báðir, hafna því og alfarið að trúnaður hafi ekki verið virtur gagnvart kæranda. Samskipti kærða (meðkærða) vegna málsins voru annars vegar milli kæranda sjálfrar og þjálfara hennar, þar sem skipst var á upplýsingum um kæranda. Af hálfu kærða (meðkærða) miðuðu þessi samskipti að því að leiða fram fullnægjandi upplýsingar um

atriði varðandi kæranda og umrædda keppni í Kyrgyzstan, þannig að kærða væri fært að taka afstöðu til beiðni kæranda. Telja kærðu vandséð að upplýsingar m.a. um fyrri þátttöku og árangur kæranda í keppnum árið 2018, sem veittar voru þjálfara hennar af framangreindu tilefni, geti talist brot á trúnaði gagnvart kæranda, m.a. þegar höfð er hliðsjón af eðli og inntaki upplýsinganna, móttakanda þeirra og tilefni þess að þær voru veittar.

(iii) Um þriðju dómkröfu kæranda

Kærði hafnar því að honum sé skylt að veita kæranda aðgang að fundargerðum stjórnar kærða fyrir árin 2016, 2017, 2018 og 2019. Þessi krafa kæranda er engum lagarökum studd og ber að hafna henni. Stjórn kærða, bæði núverandi stjórn og fyrri stjórn, hefur auk þess, fyrir höfðun máls þessa, tekið ákvörðun um að fundargerðar stjórnar verði ekki birtar á opinberum vettvangi. Kærða verður ekki gert með dómi dómstóls ÍSÍ að afhenda kæranda fundargerðir stjórnar, enda skortir lagastoð fyrir þeirri niðurstöðu auk þess sem stjórn kærða hefur áður tekið ákvörðun um hið gagnstæða. Ber því að hafna þessari dómkröfu kæranda.

C. Málskostnaðarkrafa

Krafa kærðu um málskostnað úr hendi kæranda er byggð á e-lið gr. 36.1 laga ÍSÍ, enda telja kærðu að málsgrundvöllur kæru sé tilefnislaus. Kærðu áskildu sér rétt til að reifa málskostnaðarkröfu frekar undir rekstri málsins, verði málið á annað borð tekið til efnismeðferðar fyrir dómstóli ÍSÍ.

Andsvar kæranda:

Kærandi fékk tækifæri til að gera athugasemdir við greinargerð kærðu, og skilaði greinargerð ásamt gögnum til dómstólsins þann 4. júní sl. Helstu ath. kæranda við sjónarmið kærðu eru eftirfarandi:

I. Um dómkröfur –

A. Aðalkröfur kæranda

Kærandi telur að dómstólar ÍSÍ hafa fullnaðarlögsögu yfir þeim málefnum sem koma upp innan Íþróttá- hreyfingarinnar sbr. 1. tl 20. gr laga ÍSÍ. og 1. tl 35. gr sömu laga segir að undir dómstóla ÍSÍ heyri öll brot á lögum ÍSÍ, sérsambanda, héraðssambanda/íþróttabandalaga og félaga samkvæmt þeim lögum og reglum er um það gilda. Í 1. tl 36. gr segi að dómstólar ÍSÍ geti í dómsorði auk efnisniðurstöðu m.a kveðið á um ákveðin réttindi og skyldur en takmarkar ekki lögsögu dómsins sbr. 1. tl. 20 gr. Einnig telur kærandi að kærán sé skýr og í samræmi við 2. lið 26. gr Laga ÍSÍ.

Kærandi fer því fram á að Dómstóll ÍSÍ taki kröfur kæranda til efnislegrar meðferðar.

B. Varakrafa: Kærandi vill bæta við þeirri kröfu að ef málið dregst fram yfir skráningarfrest eða af öðrum óviðráðanlegum aðstæðum geti kærandi ekki tekið þátt í þessari keppni verði kærða gert að skrá hana til keppni í sambærilegri keppni á vegum ASTC eða ETU.

A. Aðalkröfur kæranda: Kærandi telur dómkröfur sínar í fullu samræmi við lög ÍSÍ og fyrri dóma Dómstóls ÍSÍ og Áfrýjunardómstóls ÍSÍ. Dómstólar ÍSÍ hafa fullnaðarlögsögu yfir þeim málefnum sem koma upp innan Íþróttahreyfingarinnar sbr. 1. tl 20. gr laga ÍSÍ og telur kærandi því dómstóllinn hafi fulla heimild til að afturkalla ákvarðanir sérsambanda. Samkvæmt dómum 1/2012, 2/2012, 3/2012, 4/2012 og 5/2012, hefur Dómstóll ÍSÍ afturkallað ákvörðun sérsambands um keppnisbann, sem byggt var á ákvörðun alþjóðasambands og staðfesti Áfrýjunardómstóll ÍSÍ þá dóma **sbr og** og í máli 3/2015 þar sem dómstóllinn afturkallar ákvörðun sérsambands. Um aðra dómkröfu kæranda vill hún taka fram að dómstóll ÍSÍ getur beitt refsingum og fer kærandi fram á vægustu mögulegu refsingu sem Dómstóll ÍSÍ getur beitt eða áminningu sbr. a) lið 2.tl 36. gr laga ÍSÍ.

Kærandi fékk einnig staðfest að kærði hefur til 15. júní til að skrá kæranda til keppni

B. 1. Krafa kæranda.

Eins og kærði segir í greinargerð sinni þá lágu drög að afreksstefnu fyrir vorið 2017 og gildi hún fyrir sumarið það ár samkvæmt heimasíðu kærða. Kærandi telur það því ekki skipta máli hvenær afreksstefnan er birt á Facebook síðu kærða. Samkvæmt því þá hafði Sigurður Örn Ragnarsson ekki náð þeim tímatakmörkum fyrr en eftir að hann hafði verið skráður til keppni. Eins og bent er á í kærðu viðurkenndi stjórnarmaður kærða, Sarah Cushing það í skriflegum samskiptum við kæranda, en bar fyrir sig að hann væri hraðasti karlkyns keppandinn. Kærandi bendir auk þess á í kærinni að kærði veitti Sigurði áritun á atvinnumannaskírteini í hálfum Járnkarli fyrir árið 2018 án þess að hafa nokkrun tíman keppt í þeirri vegalend sem áhugamaður eða verið með skráðan tíma í hálfu maraþoni.

Kærandi mótmælir því að kærði byggji ákvörðun sína á afreksstefnu sem mótuð hafi verið í samræmi við leiðbeinandi ramma ÍSÍ fyrir afreksstefnur. Samkvæmt 11. tl. leiðbeinandi ramma fyrir afreksstefnur átti að skilgreina mót í A, B og C flokka. Kærði hefur ekki gert það, hægt er þó að færa rök fyrir því að keppni undir ASTC sé töluvert minni og langt frá því að vera í sama styrkleikaflokki og keppni á vegum ITU og ETU. Staðfestir kærði það í greinargerð sinni. Kærandi bendir á að í afreksstefnu ÍSÍ segi að markmið með afreksstarfi séu m.a að hækka afreksstig íslenskra íþrótta, fjölga íþróttafólki á efsta getustigi í sem flestum íþróttagreinum, efla þátttöku sérsambanda ÍSÍ í alþjóðlegum mótum og að fleiri keppendur taki þátt í alþjóðlegum stórmótum á efsta stigi. Til þess að það sé hægt þarf að sækja reynslu í smærri keppnir til að styrkja hreyfinguna á Íslandi. Kærandi hefur oft sigrað þær keppnir með sannfærandi hætti sem hún hefur keppt í á Íslandi, náði þriðja sæti í sínum aldursflokki í Ólympískri þríþraut í “The British Triathlon Standard Distance Age Group Championships” þótt aðstæður fyrir kæranda hafi verið með versta móti. Kærandi íslandsmet í 800 m sundi í Garpa flokki kvenna 25-29 ára.

Þar sem kærði er svona ungt samband eins og kærði bendir á í greinargerð sinni, sér kærandi ekki hvernig það þjóni framgangi íþróttarinnar á Íslandi að neita keppenda sem er í fremstu röð innanlands að keppa í smærri keppnum erlendis og ná í gífurlega dýrmæta reynslu og þekkingu sem myndi nýtast allri hreyfingunni hér á landi. Eins og kemur fram í kærinni telur kærandi að

ákvörðun kærða sé í ósamræmi við 3. gr. laga kærða og ekki til þess fallin að vinna að framgangi þríþrautar- og tvíþrautaríþróttarinnar og útbreiðslu hennar á Íslandi.

Kærandi telur ákvörðun kærða vera byggðá á persónulegri skoðun einstakra stjórnarmanna kærða á kæranda vegna deilna aðila árið 2018. Fær það stoð í tölvupóstsamskiptum meðkærða við þjálfara kæranda þar sem þær deilur eru ræddar án þess að tengjast beiðni kæranda á nokkurn hátt.

Kæranda viðurkennir að kærði veitti henni rétt til að keppa í þremur keppnum árið 2018. Kærandi dró sig úr einni keppni, keppti í einni þar sem árangur kæranda var undir væntingum og mætti hún ekki í þriðju keppnina þar sem var kominn grunur um ofþjálfun hjá kæranda og því ráðlagt að hún tæki sér hvíld og minkaði álagið tímabundið. Var það ákvörðun sem var tekin á síðustu stundu. Kærandi gerir sér grein fyrir að hún stóð ekki rétt að því þegar hún lét ekki vita að hún kæmi ekki til keppni en telur kærða ekki geta notað það sem hluta að grundvöll fyrir höfnun þar sem kærði beitti engum agaviðurlögum innan lögbundins frests sbr. 1. lið 24. gr. laga ÍSÍ. Kærandi telur það ekki hafa skaðað orðspor kærða á neinn hátt enda sé það algengt að keppendur mæti ekki til keppni.

Kærandi telur tímaviðmið í afreksstefnu kærða íþyngjandi í ljósi þess að hún sé í fremstu röð af þríþrautarkonum á Íslandi og eigi Íslandsmet í sínum aldursflokki í Garpa sundi en samt sé hún rétt fyrir ofan viðmiðin. Einnig er hægt að benda á að margir keppendur frá löndum sem eru komin mikið lengra en við í þróun þríþrautar sem eru að fara hægar en þessir tímar.

C. 2 krafa kæranda: Dómstóll ÍSÍ getur beitt refsingum og fer kærandi fram á vægustu mögulegu refsingu sem Dómstóll ÍSÍ getur beitt eða áminningu sbr. a) lið 2.tl 36. gr laga ÍSÍ. Kærandi telur meðkærða hafa gróflega brotið á trúnaði sínum sem hann gekkst undir þegar hann tók að sér stjórnarsetu í stjórn kærða. Þann 26.4.2019 sendir meðkærði tölvupóst fyrir hönd kærða til þjálfara kæranda þar sem hann ræðir í stuttu máli ágreining kæranda við kærða frá því árið 2018 þótt það hafi á engan hátt tengst beiðni kæranda.

Meðkærði sendir síðan annan póst 2.5.2019 þar sem var farið aftur einhliða í deilur kæranda við kærða frá árinu 2018 auk þess sem því er haldið fram að hún ætli sér ekki að keppa í þríþraut á Íslandi, keppi lítið í hlaupa og hjólakeppnum og því erfitt fyrir kærða að fylgjast með framförum kæranda. Þjálfari kæranda svarar þeim pósti 2.5.2019 þar sem hann biður kærða að halda sér fyrir utan gamlar deilur sem tengjast honum ekki og ítrekar að hann sé einungis þjálfari kæranda, ásamt því að hann sendir tölfraðileg gögn sem sýnir bættu frammistöðu kæranda og ítrekar að hann einungis vilji það sem er best fyrir kæranda og kærða. Það sýnir hversu óviðkomandi beiðni kæranda þessar upplýsingar voru. Meðkærði átti þarna í samskiptum við erlendan einstakling sem er mikilvirtur innan alþjóða þríþrautarhreyfingarinnar eins og kemur fram í kæru og starfar að framför og þróun þríþrautar á heimsvísu fyrir alþjóðasamband sem kærði er aðili að.

Meðkærði undirritar póstinn sjálfur og tekur þarna ákvörðun um að ræða persónuleg málefni sem eru beiðninni alls óviðkomandi. Kærandi krefst því að meðkærði verði gerður ábyrgur fyrir

ummælum í þessum tölvupóstum sem hann sendi. Kærandi telur meðkærða hafa með þessari hegðun sinni brotið 1. og 2. tl. Siðareglna ÍSÍ, 229 gr. almennra hegningarlaga og ekki virt stjórnarskrár varinn rétt kærandi til friðhelgi einkalífs sbr. 1. mgr. 71. gr. Stjórnarskrár Íslands. Kærandi telur að með þessu hafi meðkærði valdið kærandi og íþróttum á Íslandi álitshnekkjum og með því brotið a. lið 4. tl. 1. liðs 35. gr laga ÍSÍ.

D. 3. Krafa kærandi: Kærandi telur sig hafa fullan rétt til að fá aðgang að fundargerðum kærða sem hún er aðili að í gegnum aðild sína að íþróttafélaginu Ægir3, sem er aðili að kærða. Kærandi byggir þá kröfu sína á ákvæðum félagaréttar, en þar hafa aðilar að félögum almennt rétt til að sjá fundargerðabók eigi síðar en tveimur vikum eftir fund stjórnar og þar sem ekki séu til lög um starfsemi stjórnar í almenningfélögum þá geti dómstóllinn beitt þar lögjöfnun. Einnig telur kærandi kærða brjóta b. lið 3. tl Hegðunarviðmiða ÍSÍ fyrir stjórnarmenn og starfsfólk með því að veita ekki aðgang að fundargerðum sínum. Kærandi finnst þetta einstaklega skrytið þar sem fyrirsvarsmaður kærða hafi lofað kærandi og maka hennar Diðrik Stefánssyni á fundi árið 2018 að veittur yrði aðgangur að fundargerðum í gegnum heimasíðu kærða það sumar og voru fundargerðir frá árinu 2016 aðgengilegar þar þangað til nýverið. Einnig tíðkast það hjá flest öllum öðrum sérsamböndum og ÍSÍ að veita aðgang að sínum fundargerðum samanber skjáskot af heimasíðu.

Athugasemdir kærðu:

Kærðu gafst tækifæri til að bregðast við athugasemdum kærandi, og skilaði þeim til dómstólsins 13. júní 2019.

I. Almennar athugasemdir: Um dómkröfur, málavexti, málsástæður og lagarök vísa kærðu til fyrri greinargerðar sinnar til dómstóls ÍSÍ, dags. 31. maí 2019, en þó eru settar fram nokkur viðbótarsjónarmið og –röksemdir af hálfu kærðu í tilefni af greinargerð kærandi til dómstólsins, dags. 4. júní 2019.

Málatilbúnaði sem hafður er uppi í kærðu og greinargerð kærandi er mótmælt í heild sinni. Hafna kærðu því sem fyrr alfarið að hafa gerst brotlegir við reglur og viðmið sem kærandi vísar til í málatilbúnaði sínum. Byggt er á því að ákvörðun kærða (Þríþrautarsambands Íslands) teljist í senn lögmæt og reist á málefnalegum og faglegum forsendum og að ekki standi lagaskilyrði til þess að dómstóll ÍSÍ snúi henni við. Jafnframt skorti lagaskilyrði til að beita meðkærða (Hákon Hrafn) áminningu, eða til að skylda kærða með dómi til að gera fundargerðir stjórnar aðgengilegar, sbr. og umfjöllun hér í framhaldinu.

II. Um dómkröfur – frávísun o.fl.

Hvað varðar frávísunarkröfu kærðu, þá byggja kærðu á því að kröfugerð kærandi samræmist ekki 36. gr. laga ÍSÍ, en í ákvæðinu er kveðið á um hvaða réttindi og skyldur dómstóll ÍSÍ getur lagt á málsaðila í dómi. Ákvæði 36. gr. laga ÍSÍ verður að mati kærðu ekki skýrt svo rúmt að kærandi máls sé í sjálfsveld sett hvaða kröfur hann gerir, heldur er kröfugerð í grunninn bundin við þau atriði sem getið er í ákvæðinu. Þar sem kröfugerð kærandi rúmist ekki innan þeirra sé ekki unnt að fella efnisdóm á hana. Jafnframt telja kærðu að dómstóll ÍSÍ hafi ljóslega ekki

lögsögu til að fjalla um ákvæði hegningarlaga eða stjórnarskrár sem kærandi vísar til í málatilbúnaði sínum, en auk þess fá kærðu ekki ráðið hvernig þau ákvæði eigi við í málinu. Að öðru leyti vísast um frávísunarkröfu kærðu til greinargerðar kærðu frá 31. maí 2019.

Ný varakrafa kæranda, sem fram kemur í greinargerð hennar (en ekki í upphaflegri kæru), er að mati kærðu sama marki brennd og upphaflegar dómkröfur kæranda, þ.e. hún rúmast ekki innan 36. gr. laga ÍSÍ, og er auk þess svo óljós og óákveðin að hún fullnægir ekki skilyrðum um skýrleika, sbr. einkum orðalagið „... í sambærilegri keppni á vegum ASTC eða ETU“. Að mati kærðu leiða framangreind atriði til þess að vísa beri varakröfunni frá dómi. Jafnframt er varakröfunni mótmælt efnislega og sem of seint fram kominni, sbr. umfjöllun hér á eftir. Á sama hátt telja kærðu að vísa beri frá, en annars hafna kröfu kæranda um „vægustu mögulegu refsingu sem Dómstóll ÍSÍ getur beitt“, sem kærandi setur fram í kafla III-A í greinargerð sinni.

III. Um efnisatriði málsins:

Almennt um kröfur kæranda:

Kærðu byggja á því að engin dómkrafna kæranda eigi við lög eða rök að styðjast, séu þær á annað borð taldar vera tækar til efnismeðferðar, sbr. einnig umfjöllun um efnisatriði málsins hér í framhaldinu. Því beri að sýkna kærðu af öllum kröfum kæranda.

Kærandi vísar í greinargerð sinni til eldri dóma ÍSÍ, þar sem hnekkt var refsingum sem sérsambönd beittu einstaka íþróttamenn. Kærðu hafna því að þessar dómatilvísanir eigi við í málinu. Það að hnekka refsingum (keppnisbanni) sem sérsambönd leggja á sína íþróttamenn, sbr. dómana, getur ekki talist sambærilegt við að dæma sérsamband til að skrá keppanda í tiltekið mót andstætt afreksstefnu viðkomandi sérsambands, líkt og felst m.a. í fyrstu aðalkröfu kæranda, en fyrir slíkri niðurstöðu skortir lagastoð.

Nánar um fyrstu aðalkröfu kæranda og nýja varakröfu:

Mál kæranda byggist efnislega á því að kærði hafi ekki skráð kæranda til keppni þótt kærandi hafi ekki skilað inn staðfestum tímum úr löglega mældum keppnum sem uppfylla viðmiðunartíma í afreksstefnu kærða frá 2017. Kærandi krefst þess þannig í reynd að dómstóll ÍSÍ dæmi kærða brotlegan fyrir að framfylgja eigin afreksstefnu. Kærði hafnar þessum málatilbúnaði og krefst þess að kröfum kæranda verði hafnað, enda hafi engin lög eða reglur sérsambands (kærða) verið brotnar þegar ákvörðun var tekin um að hafna ósk kæranda um skráningu í umrædda keppni. Ákvörðun kærða um að hafna beiðni kæranda í þessu tilviki hefur ekki verið hnekkt með haldbærum rökum og hefur ekki verið sýnt fram á að kærði hafi ekki tekið ákvörðun sína á lögmatum og faglegum forsendum. Ákvörðunin teljist þannig hvorki brjóta gegn þeim reglum sem kærandi vísar til né standa lagaskilyrði til þess að dómstóll ÍSÍ hrófli við faglegu mati kærða sem ákvörðunin er reist á.

Kærði árettar að kærandi hafi sjálf fengið að víkja þrisvar frá afreksstefnunni í fortíðinni, sbr. fyrri umfjöllun um keppnir árið 2018. Að auki lét kærandi hjá líða, í því tilviki sem hér um ræðir, að veita kærða upplýsingar um staðfesta tíma hennar úr löglega mældum keppnum, eins og kærði fór ítrekað fram á í samskiptum við kæranda. Þar sem slíkar upplýsingar bárust ekki

frá kæranda kom eðli málsins samkvæmt ekki til álita að hún fengi í fjórða sinn að víkja frá afreksstefnu kærða. Hlaut kæranda jafnframt að vera fullljóst að beiðni hennar yrði fyrirsjáanlega synjað ef hún veitti kærða ekki slíkar upplýsingar líkt og um var beðið. Hlýtur kærandi að bera halla af því athafnaleysi sínu.

Kærandi virðist halda því fram að afreksstefna kærða eigi almennt ekki að gilda um það mót sem hún óskar eftir að vera skráð í. Kærði hafnar þessu, svo og því sjónarmiði kæranda að afreksstefna kærða sé á einhvern hátt ósanngjörn, sem kærði telur hana ekki vera og að ekki hafi verið færð haldbær rök fyrir hinu gagnstæða. Þá viðurkennir kærandi í greinargerð sinni að hún hafi ekki staðið rétt að því þegar hún lét ekki vita fyrirfram að hún myndi ekki mæta til keppni í Valencia sem hún var skráð í sumarið 2018. Kærði hafnar þeim rökum kæranda að þetta framferði kæranda skipti kærða ekki máli, heldur telur kærði það þvert á móti hafa skaðað orðspor kærða.

Kærandi kveðst jafnframt hafa „oft sigrað þær keppnir með sannfærandi hætti sem hún hefur keppt í á Íslandi“ (bls. 4 í greinargerð kæranda). Kærði fær ekki séð að kærandi hafi unnið fleiri en tvær þríþrautarkeppnir á Íslandi, þ.e. ofursprettþraut í Kópavogi í maí 2018 og sprettþraut í Hafnarfirði í maí 2018. Kærði bendir einnig á að eftir að kæranda sinnaðist við kærða seinni hluta sumars 2018 óskaði kærandi eftir því að stig sín yrðu strikuð út úr stigakeppni kærða. Samhliða lýsti kærandi því yfir að hún hygðist ekki keppa í þríþraut á Íslandi í framtíðinni.

Í greinargerð vitnar kærandi til fylgiskjals nr. 27, sem kærandi lagði fram, þar sem stendur í kafla 2.5 a) í ITU-reglunum: „a) All athletes must be in good standing with their National Federations. To ensure this, for ITU and Continental Confederation events, all the entries must be done by the National Federations, not by the athletes themselves“. Kærandi hefur víða lýst umdeildri ákvörðun kærða, þ.e. að hafna beiðni kæranda um að vera skráð í umrætt mót, m.a. sem einelti og ofbeldi í sinn garð. Kærandi getur því vart talist uppfylla tilvísaða reglu 2.5 a) í ITU-reglunum. Í því ljósi er enn langsóttara að kærandi fái frekari undanþágur frá afreksstefnu kærða, til viðbótar þeim sem hún hefur þegar fengið. Bent skal á að kærði bauð kæranda áður en til kærumáls þessa kom að tímamæla hana í sundi og hlaupi. Kærandi sýndi því ekki áhuga. Hefur kærandi því ekki sætt óbilgirnir eða ósanngirnir af hálfu kærða í fortíðinni, heldur hefur kærði þvert á móti sýnt kæranda sveigjanleika og reynt að koma til móts við hana svo framarlega sem það hefur verið unnt.

Hvað varðar efnislegar varnir gegn nýrri varakröfu kæranda, vísa kærðu til varna gegn fyrstu aðalkröfu kæranda hér að framan og í fyrri greinargerð kærðu frá 31. maí 2019, sem eiga jafnframt við um varakröfu kæranda, að breyttu breytanda.

Nánar um aðra aðalkröfu kæranda:

Kærði ítrekar að meðkærði átti í tölvupóstsamskiptum við þjálfara kæranda fyrir hönd kærða. Meðkærði gerði það að ósk kæranda sjálfrar, og miðuðu samskiptin að því að afla upplýsinga frá kæranda svo að unnt yrði að taka afstöðu til beiðni hennar. Kærandi óskaði jafnframt sjálf eftir því í tölvupóstum til kærða að nýr þjálfari hennar yrði upplýstur um sögu hennar gagnvart kærða. Umrædd upplýsingagjöf til þjálfarans getur þannig á engan hátt talist trúnaðarbrot

gagnvart kæranda, þar á meðal upplýsingar um að kærandi hafi ekki mætt til keppni árið 2018. Hvað sem öðru líður getur ekkert í þessum samskiptum talist vera þess eðlis að trúnaður hafi verið rofinn gagnvart kæranda, auk þess sem samskiptin beindust að þjálfara kæranda, sem getur vart talist vera óviðkomandi aðili í þessu samhengi.

Nánar um þriðju aðalkröfu kæranda:

Kærandi telur sig eiga lögvarinn rétt á aðgangi að fundargerðum kærða. Í greinargerð kæranda er ekki, frekar en í kæru, vísað til neinna laga eða reglna þessari kröfu til stuðnings, heldur vísar kærandi með almennum hætti til „félagaréttar“ án þess að ljóst sé hvað átt er við með því, og án þess að tiltaka neina ákveðna reglu eða lagagrein í því sambandi. Eins og komið hefur fram ákvað stjórn kærða að birta ekki fundargerðir fyrir það tímabil sem kærandi tiltekur. Dómkrafa kæranda um hið gagnstæða hefur ekki stoð í lögum, reglum eða öðru og ber að hafna henni að mati kærðu.

Að öðru leyti áskildi varnaraðili sér rétt til að tefla fram frekari sjónarmiðum og gögnum, eftir því sem tilefni verður til, og ef til frekari málsmeðferðar kemur.

Niðurstaða:

Fyrir liggur að taka afstöðu til þess hvort vísa beri máli þessu frá dómi. Kærðu hafa vakið athygli á því að frestur til skráningar í umrædda keppni í Kyrgyzstan rann út 30. maí 2019, sbr. niðurlag röksemdakafila kæru. Að mati dómsins liggur því fyrir að að kæranda skortir nú lögvarða hagsmuni af úrlausn kæruefnisins, þ.e. þeim hluta að ákvörðun um að hafna beiðni kæranda um skráningu til keppni í 2019 Cholpon-Ata ASTC Sprint Triathlon Asian Cup and Central Asian Championships verði afturkölluð og að kærði skrái kæranda tafarlaust til keppni, og er kröfunni því vísað frá dómi að kröfu kæranda.

Varðandi dómkreöfu 2, um að meðkærði Hákon Hrafn Sigurðsson verði áminntur fyrir framgöngu sína í þessu máli og að virða ekki trúnað við kæranda þá telur dómurinn að ekkert sé fram komið sem styðji við sjónarmið kæranda þar að lútandi. Meðkærði átti í tölvupóstsamskiptum við þjálfara kæranda fyrir hönd kærða. Meðkærði gerði það að ósk kæranda sjálfrar, og miðuðu samskiptin að því að afla upplýsinga frá kæranda svo að unnt yrði að taka afstöðu til beiðni hennar. Kærandi óskaði jafnframt sjálf eftir því í tölvupóstum til kærða að nýr þjálfari hennar yrði upplýstur um sögu hennar gagnvart kærða. Samskiptin við þjálfara kærða geta því ekki talist trúnaðarbrot gagnvart kæranda. Þá verður að horfa til þess að samskiptin voru við þjálfara kæranda, sem getur ekki talist vera óviðkomandi aðili í þessu samhengi. Bent skal á að dómar íþróttadómstóls ÍSÍ eru birtir á heimasíðu ÍSÍ, og svo var um mál nr. 9/2018. Dómkreöfunni er því hafnað.

Þá er ekkert fram komið um að krafa kæranda um að kærði veiti henni aðgang að fundargerðum sínum fyrir árin 2016, 2017, 2018 og 2019, hafi lagastoð, og er kröfunni því hafnað.

Viðbótarkreöfu, sem kærandi setti fram undir rekstri málsins, um að ef málið dregst fram yfir skráningarfrest eða af öðrum óviðráðanlegum aðstæðum geti kærandi ekki tekið þátt í þessari

keppni verði kærða gert að skrá hana til keppni í sambærilegri keppni á vegum ASTC eða ETU er vísað frá dómi sem órökstuddri og of seint fram kominni.

Úrskurðarorð:

Dómkröfu kæranda um að ákvörðun kærða um að hafna beiðni kæranda um að vera skráð til keppni í 2019 Cholpon-Ata ASTC Sprint Triathlon Asian Cup and Central Asian Championships verði afturkölluð og að kærði skrái kæranda tafarlaust til keppni, er vísað frá dómi.

Dómkröfu kæranda um að meðkærði Hákon Hrafn Sigurðsson verði áminntur fyrir framgöngu sína í þessu máli og að virða ekki trúnað við kæranda, er hafnað.

Dómkröfu kæranda um að kærði veiti kæranda aðgang að fundargerðum sínum fyrir árin 2016, 2017, 2018 og 2019, er hafnað.

Viðbótardómkröfu kæranda um að ef málið dregst fram yfir skráningarfrest eða af öðrum óviðráðanlegum aðstæðum geti kærandi ekki tekið þátt í þessari keppni verði kærða gert að skrá hana til keppni í sambærilegri keppni á vegum ASTC eða ETU, er vísað frá dómi.

Málkostnaður fellur niður.

Ólafur Björnsson hrl, dómari (sign)

Frestur til að áfrýja máli þessu er ein vika frá því að aðila var fyrst kunnugt um niðurstöðu máls. Bent er á kafla 4.3. í lögum ÍSÍ um áfrýjunardómstól ÍSÍ.